

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. Štěpánem Svátkem
sídlem Na Pankráci 1618/30, 140 00 Praha 4

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 12. 2025, č. j.: MV-167559-4/SO-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 9. 12. 2025, č. j.: MV-167559-4/SO-2025, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 9. 10. 2025, č. j.: OAM-49801-42/ZM-2023, kterým byla podle ust. § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. m) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o

změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), zamítnuta jeho žádost o vydání zaměstnanecké karty.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě uvedl, že je napadené rozhodnutí nezákonné, nesprávné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaná nerespektovala závazný právní názor vyslovený v rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 19. 9. 2024, č. j.: 1 Azs 158/2024-37. V napadeném rozhodnutí opět zmiňovala kvóty a sankcionovala žalobce za podání žádosti. Žalobce podal žádost podle ust. § 42g odst. 5 z.p.c. a vzniklo mu legitimní očekávání, že mu bude při splnění podmínek podle ust. § 45 odst. 1 z.p.c. vyhověno. Žalovaná se však meritem věci vůbec nezabývala. Nebylo ani zjištěno neplnění účelu pobytu. Zamítnutí žalobcovy žádosti z důvodu existence kvót na žádosti o zaměstnaneckou kartu na zastupitelském úřadu ČR v X. nebylo možné. Kvóty se týkají pouze cizinců žádajících ze zahraničí. Na cizince, kteří již na území ČR pobývají za jinými (neekonomickými) účely a chtějí svůj účel pobytu změnit na výdělečný, se kvóty nevztahují.
3. Žalovaná nemohla postupovat podle ust. § 56 odst. 1 písm. m) z.p.c., v němž se uvádí, že se dlouhodobé vízum neudělí, jestliže se cizinec dopustil obcházení z.p.c. s cílem získat vízum k pobytu nad 90 dnů. Žalovaná rozšířila skutkovou podstatu v žalobcův neprospěch, když do výroku napadeného rozhodnutí uvedla, že se žalobce dopustil obcházení z.p.c. s cílem získat zaměstnaneckou kartu. Správní orgány postupovaly na základě libovůle. Podle jejich závěrů by bylo možné jakoukoli žádost ve smyslu ust. § 45 odst. 1 z.p.c. subsumovat pod ust. § 56 odst. 1 písm. m) z.p.c., což nelze akceptovat.
4. Cizinec může disponovat vícero pobytovými oprávněními. Skutečnost, že bude žalobci vydána zaměstnanecká karta, neznamená, že nebude dále studovat. Žalobce studuje a plní deklarovaný účel pobytu. Není rozhodující, o jakou instituci podle ust. § 64 z.p.c. se jedná. Neplnění účelu je rovněž možné zkoumat pouze ke dni podání žádosti. Dokazování bylo vedeno směrem k zamítnutí žádosti. Důkazy byly hodnoceny v žalobcův neprospěch, správní orgány přihlédly k výsledku pouze v rozsahu podporujícím zamítnutí žádosti a nevzaly v úvahu, že byl žalobce poučen o povinnosti vypovídat pravdivě a že studuje školu fotografie. Žalobce nebyl včas vyzván k dodání aktuálních podkladů, z čehož lze dovodit, že správní orgány za jakékoli důkazní situace žádosti zamítají. Žalobce také neporozuměl pojmu „nenaplnění deklarovaného účelu pobytu“, který žalovaná použila, z.p.c. jej však nezná a ani nedefinuje. Žalobce navíc vždy řádně studoval. Žalovaná proto v jeho neprospěch použila argument, který je v rozporu se zákonem i se skutečným stavem věci.
5. Nebyl zkoumán dopad do žalobcova soukromého a rodinného života s ohledem na délku pobytu na území. Žalovaná posouzení omezila na obecné konstatování a neověřila žalobcovo skutečné zázemí. Napadené rozhodnutí je v uvedeném ohledu nepřezkoumatelné.
6. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že ust. § 56 odst. 1 písm. m) z.p.c. nelze vykládat restriktivně pouze ve vztahu k vízovým institutům. Ust. § 46 odst. 6 z.p.c. obsahuje normativní odkaz na ust. § 56 z.p.c. Zákonodárce uvedeným způsobem nemusí opakovaně upravovat stejnou situaci pro každý typ oprávnění zvlášť. Ohledně kvót žalovaná uvedla, že

podle NSS může být jejich obcházení kvalifikováno jako důvod pro zamítnutí žádosti o zaměstnaneckou kartu. Důvody pro nevydání zaměstnanecké karty nejsou omezeny pouze otázkou plnění předchozího účelu pobytu. Žalobce může disponovat vícero pobytovými oprávněními, v projednávaném případě se však žalobce dopustil obcházení zákona. Žádost byla meritorně posouzena. Žalovaná nepochybnila, že se žalobce zapsal na X., jedná se však o studijní aktivity, které nejsou studiem podle ust. § 64 z.p.c. Žalobci bylo umožněno vstoupit na území, aby absolvoval jazykovou přípravu a následně studoval konkrétní akreditovaný obor vysoké školy. Podklady pro vydání rozhodnutí tvoří ucelený řetězec. Pojem naplňování účelu pobytu sice není obsažen v z.p.c., jeho užití a definici však dovodila judikatura. Žalobce během výsledku uvedl, že v ČR žije jeho X., nesdílí však s nimi společnou domácnost a vazby blíže nevymezil. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 17. 7. 2023 podal žádost o zaměstnaneckou kartu na pozici pomocný pracovník obchodního provozu.
9. Podle potvrzení X. ze dne 11. 8. 2023 byl žalobce účastníkem ročního jazykového přípravného kurzu v akademickém roce 2022/2023, který ukončil závěrečnou zkouškou v červnu 2023. Dosáhl podprůměrného výsledku, nedosáhl ani na minimální komunikativní úroveň A1, přestože jeho docházka byla průměrná (60 %). Žalobce není s uvedeným výsledkem schopen studovat obor v českém jazyce.
10. Prvostupňový orgán poté vydal rozhodnutí ze dne 16. 11. 2023, č. j.: OAM-49801-18/ZM-2023, jímž zamítl žádost o vydání zaměstnanecké karty podle ust. § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. j) z.p.c., neboť pobyt žalobce na území nebyl v zájmu České republiky. Žalobce se proti rozhodnutí odvolal, žalovaná je však potvrdila rozhodnutím ze dne 22. 2. 2024, č. j.: MV-211492-4/SO-2023. Následně žalobce podal žalobu, která byla zamítnuta rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 5. 6. 2024, č. j.: 19 A 6/2024-40. Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Městského soudu v Praze i rozhodnutí žalované a vrátil věc žalované k dalšímu řízení rozsudkem ze dne 28. 5. 2025, č. j.: 6 Azs 157/2024-48. V odůvodnění uvedl, že nařízení vlády č. 220/2019 Sb. o maximálním počtu žádostí o vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem podnikání, žádostí o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem investování a žádostí o zaměstnaneckou kartu, které lze podat na zastupitelském úřadu (dále jen „nařízení vlády č. 220/2019 Sb.“), nijak neomezuje cizince, včetně státních příslušníků X., kteří na území České republiky již pobývají a plní zde původní účel pobytu, aby požádali o změnu účelu pobytu, což ust. § 45 odst. 1 z.p.c. obecně připouští. Ust. § 1 odst. 2 ve spojení s přílohou č. 2 nařízení vlády č. 220/2019 Sb. výslovně zavádí kvóty pouze pro žádosti o zaměstnaneckou kartu podané na zastupitelském úřadu v X., nikoli v České republice, kde toto omezení neplatí. V případě žadatelů nacházejících se na území České republiky nic nebrání individuálnímu posouzení jednotlivých případů s tím, že případně zjištěné zneužití jiného pobytového oprávnění pouze pro podání žádosti o zaměstnaneckou kartu může být důvodem k jejímu neudělení. Nařízení vlády č. 220/2019 Sb. však nelze aplikovat na žádosti podané v ČR.
11. V návaznosti na rozsudek NSS žalovaná rozhodnutím ze dne 24. 6. 2025, č. j.: MV-211492-/SO-2023, zrušila prvostupňové rozhodnutí ze dne 16. 11. 2023, č. j.: OAM-49801-18/ZM-2023, a vrátila věc prvostupňovému orgánu k dalšímu projednání.

12. Jazyková škola X. ve vyjádření ze dne 10. 6. 2025 uvedla, že žalobce byl ve školním roce 2023/2024 účastníkem kurzu českého a anglického jazyka s týdenní dotací 20 hodin pro každý jazyk. Během července a srpna 2024 se připravoval na zkoušku z českého a anglického jazyka na úrovni A2. Stanovené penzum studijní látky splnil, účastnil se výuky a řádně si plnil studijní povinnosti. Závěrečné zkoušky z českého a anglického jazyka ukončil s dobrým prospěchem. Jazyková škola dále potvrdila, že se žalobce zapsal do kurzu českého a anglického jazyka i pro školní rok 2024/2025 a následně se bude připravovat na zkoušku z úrovně B1 v českém jazyce a na FCE v angličtině.
13. Žalobce následně předložil potvrzení ze dne 12. 8. 2025 od X., o přijetí do denního studia oboru X. od 1. 9. 2025.
14. Prvostupňový orgán s žalobcem provedl výslech, jehož obsah je zachycen v protokolu ze dne 1. 9. 2025, č. j.: OAM-49801-39/ZM-2023. Žalobce uvedl, že přicestoval za studiem. Aktuálně má podané žádosti o dlouhodobý pobyt za účelem studia a o zaměstnaneckou kartu. Chce v ČR studovat. Rozhodl se pro studium v ČR díky informacím na internetu a od přátel. Vzdělání v ČR je na stejné úrovni jako v ostatních evropských zemích a za poměrně přijatelnou cenu. Požádal o vydání zaměstnanecké karty, aby mohl mít přívýdělek a finančně se osamostatnit. Neví, co znamená volný přístup na trh práce. Po prvním roce studia na X. absolvoval závěrečný test z českého jazyka, ale nezískal osvědčení o úrovni A2. Po druhém roce podstoupil závěrečný test se stejným výsledkem. Aktuálně není přihlášen na kurz českého jazyka. V ČR chtěl studovat X. Neví, jaké předměty se vyučují v prvním ročníku. Pokud bude mít předpoklady, domnívá se, že se k oboru vrátí. Má podanou přihlášku na X., obor se týká fotografování. Nemusel podstoupit přijímací řízení, jen předložit doklad o středoškolském vzdělání, což plánuje učinit do konce září. Studium bude probíhat v českém jazyce, rozvrh a seznam předmětů si teprve musí vyzvednout. X. jej finančně podporují. Zatím neuvažoval o studiu v jiném než českém jazyce. Na otázku, z jakého důvodu se během svého pobytu v ČR nenaučil český jazyk v rozsahu nezbytném pro studium na vysoké škole, odpověděl, že jeho schopnosti se učit nejsou nejlepší. Domnívá se, že je schopen zvládnout studium na X., protože umí trochu anglicky a na škole studuje mnoho cizinců, se kterými se dokáže dorozumět. Po vystudování se bude moci uplatnit jako X. Chtěl by se stát profesionálním fotografem. Většinou fotí na mobilní telefon. X. studoval standardní tři roky středoškolského studia, které následují po devítileté základní škole. Nemá osvědčení o dosažení úrovně anglického jazyka. Plánuje pracovat jako skladník a doplňovač zboží. Kdyby získal zaměstnaneckou kartu, pracoval by 40 hodin týdně. Pracoval by ve dny, kdy nebude chodit do školy. Denně bude pracovat 5 hodin. U stejného zaměstnavatele pracuje od roku 2024 na stejné pozici v rozsahu 15 hodin týdně. V ČR má X. V případě neudělení zaměstnanecké karty by pokračoval ve studiu.
15. Posléze prvostupňový orgán vydal rozhodnutí ze dne 9. 10. 2025, č. j.: OAM-49801-42/ZM-2023, jímž zamítl žádost o zaměstnaneckou kartu podle ust. § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. m) z.p.c., protože se žalobce dopustil obcházení téhož zákona s cílem získat zaměstnaneckou kartu. V odůvodnění uvedl, že pokud by chtěl žalobce vykonávat závislou práci při studiu, vůbec by nemusel žádat o zaměstnaneckou kartu. Zaměstnanecká karta je pro něj méně výhodná než povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Pokud by žalobce usiloval o získání vysokoškolského vzdělání, nastoupil by ke studiu na vysoké škole. Absolvoval přípravný jazykový kurz, bakalářský obor však nezačal studovat. Po ukončení přípravného kurzu se zapsal do dalšího kurzu českého jazyka organizovaného soukromým subjektem, ani pak ale nezískal žádné osvědčení a nenastoupil

ke studiu na vysoké škole. Přihlásil se na soukromou vyšší odbornou školu. Hodlá se věnovat zaměstnání na plný úvazek. Nemá potřebnou znalost českého jazyka, aby mohl studovat na vysoké škole. Žalobce svým jednáním obchází z.p.c., protože ve skutečnosti celou dobu usiluje o získání zaměstnanecké karty pro výkon nekvalifikované práce. Žalobci byl umožněn vstup na území ČR, aby studoval akreditovaný obor vysoké školy. Skutečnost, že se cizinec dopustil obcházení zákona, může být zjištěna až z jeho chování po získání pobytového oprávnění. Žalobce neusiluje o získání vysokoškolského vzdělání. Nebyl schopen vysvětlit, z jakého důvodu požádal o vydání zaměstnanecké karty, když mohl při studiu pracovat bez omezení. Žalobce se proti rozhodnutí odvolal.

16. Následně žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí ze dne 9. 12. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
19. Podle ust. § 46 odst. 6 písm. a) z.p.c. *pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f).*
20. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. m) z.p.c. *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže se cizinec dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat vízum k pobytu nad 90 dnů, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství nebo pokud byl účelově jmenován členem statutárního orgánu obchodní korporace a jeho činnost jako člena statutárního orgánu obchodní korporace není skutečným účelem jeho pobytu na území.*
21. Žalobce v žalobě namítl, že je napadené rozhodnutí nezákonné, nepřezkoumatelné, nedostatečně podložené a je výsledkem libovůle správního orgánu. Žalovaná též neměla respektovat závazný právní názor vyslovený v rozsudku NSS ze dne 19. 9. 2024, č. j.: 1 Azs 158/2024-37.
22. Pro zamítnutí žádosti z důvodu obcházení zákona podle ust. § 56 odst. 1 písm. m) z.p.c. je nutné takový úmysl žadatele zjistit a prokázat (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 5. 2025, č. j.: 6 Azs 157/2024, bod 33, ze dne 27. 2. 2025, č. j.: 8 Azs 84/2024-48, bod 23, ze dne 27. 11. 2024, č. j.: 10 Azs 172/2024-44, bod 31, ze dne 27. 9. 2024, č. j.: 5 Azs 149/2024-56, bod 39, či usnesení ze dne 4. 12. 2025, č. j.: 1 Azs 187/2025-35). „*Je primárně na správních orgánech, zde zejména na ministerstvu, aby v konkrétním případě prokázaly, že cizinec uděleného oprávnění k dlouhodobému pobytu za účelem studia zneužil v úmyslu získat zaměstnaneckou kartu, a změnit tak i status svého pobytu ze studijního na pracovní*“ (vizte rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2025, č. j.: 7 Azs 256/2024-43). V právní větě k rozsudku NSS ze dne 19. 9. 2024, č. j.: 1 Azs 158/2024-37, se uvádí: „*Kvóty stanovené pro žádosti o*

zaměstnaneckou kartu podané na zastupitelském úřadu České republiky v Hanoji podle přílohy č. 2 k nařízení vlády č. 220/2019 Sb. se nevztahují na žádosti o zaměstnaneckou kartu podané cizincem přímo v České republice.“ Pokud však žadatelé podají žádosti o zaměstnaneckou kartu na území ČR, lze individuálně posoudit jednotlivé případy a případné zjištění, že bylo jiné pobytové oprávnění zneužito, může být důvodem pro jejich zamítnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2025, č. j.: 7 Azs 256/2024-43).

23. Žalovaná v napadeném rozhodnutí vymezila pět důvodů pro závěr, že se žalobce pokusil uvést správní orgány v omyl, když vyjádřil úmysl věnovat se studiu. Za prvé se žalobce seznámil s českým jazykem během online kurzu v zemi původu, a proto si byl vědom jeho obtížnosti. Během kurzu v ČR dosahoval průměrných až podprůměrných výsledků, které při závěrečné zkoušce nestačily na dosažení úrovně A1. Za druhé si zvolil zcela specifický obor X., během výslechu však uvedl, že se nezajímal o předměty předepsané pro první ročník. Pro cizince hodlajícího vážně studovat v jiné zemi je kromě jazykové vybavenosti zásadní zájem o předměty, které bude muset absolvovat. Žalobce podle žalované projevil k potenciálnímu studiu na X. nulovou motivaci. V dané době neměl připravené podklady pro nostrifikaci a začal se jimi zabývat až v okamžiku nástupu na vyšší odbornou školu. Za třetí žalobce uvedl, že se hodlá v budoucnu věnovat studiu vysoké školy a zlepšování svých jazykových znalostí, jedná se však o neurčitá tvrzení a jeho snaha k takovému cíli nesměruje. Sděлил, že se chce stát fotografem a věnovat se X. Za čtvrté žalobce v současné době nemá jazykové předpoklady pro studium na vysoké škole a sám hodnotí své schopnosti učení jako nikoli nejlepší. Přesto se rozhodl pro studium v zahraničí, a to zcela specifického studijního oboru vysoké školy. Pokud žalobce ví, že nemá nejlepší studijní předpoklady, a přesto se hodlá věnovat studiu v zahraničí při zaměstnání, pak mu podle žalované příliš nezáleží na výsledku studia. Za páté žalovaná uvedla, že žalobce požádal o vydání zaměstnanecké karty podle svých slov z důvodu přívýdělku, aby nebyl závislý na X. Není tedy k výdělečné činnosti nucen z důvodu ekonomické situace, nýbrž se jedná o vlastní volbu. Požádal o vydání zaměstnanecké karty v době trvání prvního jazykového kurzu, kdy měl mít zajištěné prostředky pro pobyt a věnovat se pouze studiu bez nutnosti si přivydělávat.
24. Soud především uvádí, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a dostatečně odůvodněné. Jak konstantně ve své judikatuře uvádí NSS: „Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2010, č. j.: 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j.: 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j.: 9 As 71/2008-109). Uvedeným požadavkům na odůvodnění rozhodnutí žalovaná v projednávané věci dostála, neboť v napadeném rozhodnutí srozumitelně popsala, z jakých skutkových a právních okolností vycházela, jakými úvahami byla při svém rozhodování vedena a co ji vedlo k závěru, že se žalobce pokusil obejít z.p.c.
25. Napadené rozhodnutí nebylo založeno na existenci kvót, nýbrž na závěru, že se žalobce pokusil zneužít povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, aby získal zaměstnaneckou kartu. Žalovaná se podrobně věnovala všem okolnostem týkajícím se žalobcova pobytu na území ČR, jeho osvojování českého jazyka, studiu a dalším plánům. Provedla s ním podrobný výslech a své rozhodnutí založila na jeho tvrzeních a dalších

listinných podkladech. Její odůvodnění je srozumitelné, logické a přesvědčivé, a proto soud neshledal žádnou libovůli v jejím postupu. Kroky žalované byly v souladu se s.ř., z.p.c. a závazným právním názorem NSS vyjádřeným v rozsudku ze dne 28. 5. 2025, č. j.: 6 Azs 157/2024-48.

26. Rozsudek NSS ze dne 19. 9. 2024, č. j.: 1 Azs 158/2024-37, na který žalobce upozorňoval a který podle něj představoval závazný právní názor, obsahuje právní větu, kterou soud citoval výše a podle níž se kvóty stanovené pro žádosti o zaměstnaneckou kartu podané na zastupitelském úřadu ČR v X. nevztahují na žádosti o zaměstnaneckou kartu podané cizincem v ČR. Žalobcem připomínaný rozsudek neobsahoval závazný právní názor, protože nepocházel od rozšířeného senátu a týkal se jiné osoby, jednalo se však o rozsudek důležitý pro následnou rozhodovací praxi. Aktuální judikatura je rovněž v souladu s důvodovou zprávou k novele z.p.c., kterou byly zavedeny kvóty a z níž žalobce citoval v žalobě.
27. K argumentaci žalované, že žalobce ani neznal předměty v prvním ročníku zvoleného vysokoškolského oboru, soud doplňuje, že žalobce si dle všeho ani nepamatuje přesný název oboru. Ve správním spisu sice není založeno rozhodnutí o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, byla však zařazena předkládací zpráva o žádosti ze dne 8. 8. 2022 podané v X., podle níž bylo dokladem potvrzujícím účel pobytu potvrzení o přijetí ke studiu přípravného jazykového kurzu určeného k následnému studiu akreditovaného studijního programu X. Stejná informace se opakovala i na listinách, kterými prvostupňový orgán žádal o informace a vyzýval žalobce k seznámení se s podklady rozhodnutí. Během výslechu však žalobce uvedl, že po příjezdu do ČR chtěl studovat obor X. Neznalost přesného názvu oboru, který si žalobce přál v ČR vystudovat, vypovídá o jeho nízkém zájmu o studium a koresponduje i se skutečností, že žalobce neznal ani žádné z předmětů vyučovaných v prvním ročníku. Obdobný problém se ostatně vyskytl i v souvislosti s jeho aktuálním studiem na vyšší odborné škole. Podle potvrzení od školy byl žalobce přijat ke studiu oboru X. Žalobce při výslechu na dotaz, na jaký obor si podal přihlášku, odpověděl, že obor se týká fotografování.
28. Není pravdou, že žalovaná sankcionovala žalobce za podání žádosti o zaměstnaneckou kartu. Žádost byla podána v souladu se z.p.c. a následně byla věcně projednána. Podle ust. § 46 odst. 6 písm. a) z.p.c. ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. m) téhož zákona zaměstnanecká karta nemohla být vydána, nejednalo se však o žádnou sankci. Samotné podání žádosti neznamená automaticky její kladné vyřízení a žalobci nemohlo vzniknout legitimní očekávání, když se v minulosti dopustil obcházení z.p.c. Žalovaná se meritem věci zabývala; v opačném případě by řízení zastavila. Posoudila všechny okolnosti týkající se žalobcova pobytu na území a dospěla k závěru, že se dopustil obcházení z.p.c., což představovalo důvod pro zamítnutí žádosti, a proto dále nezkoumala plnění účelu povolení ke dni podání žádosti podle ust. § 45 odst. 1 z.p.c.
29. Žalobce dále v žalobě namítl, že žalovaná nemohla aplikovat ust. § 56 odst. 1 písm. m) z.p.c., v němž se uvádí, že se dlouhodobé vízum neudělí, jestliže se cizinec dopustil obcházení z.p.c. s cílem získat vízum k pobytu nad 90 dnů. Žalovaná podle žalobce rozšířila skutkovou podstatu v jeho neprospěch, protože do výroku uvedla, že se žalobce dopustil obcházení z.p.c. s cílem získat zaměstnaneckou kartu.
30. Žalovaná postupovala podle ust. § 46 odst. 6 písm. a) z.p.c. ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. m) téhož zákona. Soud jejich přesné znění citoval výše. Ust. § 46 odst. 6

písm. a) z.p.c. obsahuje pro zaměstnaneckou kartu odkaz na ust. § 56 téhož zákona. Spojení uvedených ustanovení nevyvolává žádné pochybnosti. Je zřejmé, že zákonodárce nechtěl v z.p.c. duplikovat téměř shodná pravidla pro neudělení dlouhodobého víza a zaměstnanecké karty, a proto využil odkaz. Správní orgány postupovaly podle obou relevantních ustanovení a nedopustily se extenzivního výkladu v žalobcův neprospěch.

31. Pokud cizinec podá žádost o změnu účelu pobytu podle ust. § 45 odst. 1 z.p.c. a přeje si nově získat zaměstnaneckou kartu, správním orgánům se nabízí postup podle ust. § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. m) z.p.c., nejedná se však o libovůli, jak se domníval žalobce.
32. Žalobce dále uvedl, že z.p.c. umožňuje cizincům disponovat vícero pobytovými oprávněními, a odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2024, č. j.: 2 A 44/2023-34; z.p.c. skutečně nevyklučuje, aby cizinec získal více pobytových oprávnění, uvedený rozsudek se však týkal zastavení řízení z důvodu zjevné bezpředmětnosti žádosti o zaměstnaneckou kartu v situaci, kdy již dotýčný disponoval povolením k dlouhodobému pobytu za účelem studia. V projednávané věci byla však žalobcova žádost věcně posouzena a bylo zjištěno, že se dopustil obcházení z.p.c., jednalo se tedy o zcela odlišný případ.
33. Žalobce sice stále studuje, ale nelze tvrdit, že není rozhodující, o jakou instituci podle ust. § 64 z.p.c. se jedná. Uvedl, že hodlá v ČR vystudovat X. na vysoké škole (ačkoli při výsledku následně hovořil o oboru X.), pro takový účel měl chodit na jazykové kurzy, ze kterých však nedokázal získat žádný certifikát o dosažené úrovni, a zapsal se na vyšší odbornou školu, obor X., kvůli studiu fotografie. Není možné srovnávat vysokou školu a vyšší odbornou školu. Soud současně sdílí s žalovanou pochybnosti, že by žalobce byl schopen se plně věnovat odborným předmětům na vyšší odborné škole vyučovaným v českém jazyce, ze kterého po přibližně třech letech studia nebyl schopen úspěšně absolvovat zkoušku na úrovni A2. Žalobce rovněž uvedl, že jeho schopnosti se učit nejsou nejlepší. Kombinace prezenční výuky a zaměstnání na plný úvazek se v žalobcově případě nejeví jako realistická. Žalovaná sice neověřovala, zda žalobce stále studuje na vyšší odborné škole a zda např. doložil nostrifikované potvrzení o středoškolském vzdělání, na posouzení jeho případu by to však nemělo vliv, protože je možné vycházet z celé žalobcovy pobytové historie a podrobného výsledku. Žalobce si ani při zápisu na vyšší odbornou školu nezjišťoval, jaké předměty bude studovat.
34. Ze spisu nevyplývá žádná indicie, která by svědčila o tom, že bylo dokazování vedeno způsobem, který měl vést k zamítnutí žádosti. Žalobce ostatně ani neuvedl žádný konkrétní důkazní prostředek, který žalovaná opomenula, ani žádnou skutečnost, která by byla součástí správního spisu a žalovaná by ji přehlédla. Závěry žalované jsou v souladu se správním spisem, skutkový stav byl zjištěn dostatečně a soud neshledal žádné pochybení. Žalovaná posoudila komplexně všechna žalobcova tvrzení. Ani skutečnost, že žalovaná včas nevyzvala žalobce k doložení nové pracovní smlouvy s ohledem na změnu minimální mzdy, neměla vliv na posouzení případu, protože žalobcova žádost nebyla zamítnuta kvůli nesplnění náležitostí pracovní smlouvy.
35. Žalobce dále v žalobě argumentoval přímo zněním ust. § 45 odst. 1 z.p.c. a uvedl, že mu není zřejmý význam pojmu „nenaplnění deklarovaného účelu pobytu“, který měla žalovaná použít. Žalovaná však vůbec nepostupovala podle ust. § 45 odst. 1 z.p.c. Na s. 2 ve druhém odstavci pouze v rámci shrnutí předchozího řízení uvedla, že deklarovaným účelem žalobcova pobytu bylo absolvování přípravného kurzu českého jazyka určeného

k následnému studiu akreditovaného bakalářského studijního programu X. Vlastní argumentace žalované začíná až na s. 5 napadeného rozhodnutí. Žalovaná posuzovala celou žalobcovu pobytovou historii, včetně osvojování českého jazyka a nenastoupení na vysokou školu, v celém napadeném rozhodnutí však slovní spojení „nenaplnění deklarovaného účelu pobytu“ dále nepoužila.

36. Dále žalobce namítl, že nebyl zkoumán dopad napadeného rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života s ohledem na délku pobytu na území.
37. Žalovaná v napadeném rozhodnutí k námitce přiměřenosti uvedla, že žalobce netvrdil a ani neprokázal žádné mimořádné okolnosti. Bylo zjištěno, že je svobodný a bezdětný. Během výslechu uvedl, že v ČR žije jeho X., žalobce však bydlí sám. V zemi původu pobývají X. V ČR žalobce chce pracovat jako doplňovač zboží. Žalovaná uvedla, že aniž by snižovala významnost jeho pracovní pozice, nejedná se o zaměstnání vázané výlučně na území ČR a žalobce může být zaměstnán i v zemi původu.
38. Soud konstatuje, že žalobce neuvedl ke svému rodinnému a soukromému životu více podrobností, které by žalovaná měla uvážit při posuzování přiměřenosti zásahu rozhodnutí. V jeho situaci se skutečně nevyskytují žádné mimořádné okolnosti. Úvahy žalované jsou srozumitelné a přezkoumatelné. Jednalo se o řízení o žádosti, která není ovládána zásadou vyšetřovací, a proto bylo v zájmu žalobce, aby žalované sám předložil potřebné podklady. Žalovaná nepochybila, když vycházela z podkladů, které měla k dispozici (srov. např. rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j.: 9 Azs 12/2015-38, ze dne 13. 9. 2019, č. j.: 1 Azs 278/2019-25, či ze dne 29. 8. 2016, č. j.: 7 Azs 99/2016-36). Délka pobytu na území v řádu několika let (žalobce přicestoval do ČR dne X.) sama o sobě nepředstavuje natolik výjimečnou skutečnost, pro kterou by bylo možné shledat zásah do soukromého a rodinného života nepřiměřeným. Pokud cizinec po nějakou dobu žije na území ČR a jeho žádost o nové pobytové oprávnění je zamítnuta, je logické, že k určitému zásahu do jeho soukromého a rodinného života dojde; hodnotí se však jeho přiměřenost a nikoli jeho existence. Žalovaná se dostatečně vypořádala s relevantními okolnostmi týkajícími se žalobcova soukromého a rodinného života, a proto je námitka nedůvodná.
39. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
40. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. května 2026

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce